

Niži sudovi proglasili su stivadora isključivo odgovornim. Spor je došao na rješavanje pred kasacioni sud.

Stivador, među ostalim, tvrdi da njemu primalac, prilikom preuzimanja robe, nije protestirao za štetu, te da je, osim toga, prošao jednogodišnji zastarni rok. Prema francuskom pravu, primalac gubi pravo na tužbu kad primi teret bez protesta, a zastarni rok iznosi godinu dana.

Kasacioni sud je potvrdio nižestepene presude iz sljedećih razloga:

Stivador je javna ustanova /Madagaskarske željeznice/ koji ima stvarni monopol u luci. Radi toga je obvezan na izvršenje posla u okviru svoje nadležnosti. Njegova obveza odnosi se direktno na sve one koji se služe njegovim uslugama. Osim toga stivador se ne može pozivati na nedopustivost tužbe zbog po- manjkanja protesta i jednogodišnji zastarni rok, jer se ti propisi odnose samo na stranke iz prijevoznog ugovora. Stivador pak nije stranka toga ugovora.

/DMF 1962, str.95-96/

B.J.

Bilješka.- Treba obratiti pažnju na činjenicu da je sud zasnovao direktnu odgovornost stivadorovu prema primaocu na temelju činjenice da je on organizacija javnog značaja i da ima monopol u luci. Nije jasno kakvo bi stajalište sud zauzeo da nedostaju oba ili samo jedan od ovih elemenata. Inače u francuskoj judikaturi pitanje odgovornosti stivadora prema primaocu nije jedinstveno riješeno. Ima presuda koje smatraju da stivador ne stupa u direktni odnos s primaocem nego da radi u ime broдача.

B.J.

#### KASACIONI SUD FRANCUSKE

Presuda od 13.XI 1961.

Nouvelle Cie havraise péninsulaire  
c/a Cie générale de Madagascar et  
Régie des chemins de fer de Madagascar

Zastara zahtjeva prema brođaru počinje teći od dana kad on preda teret stivadoru

Brođar je na odredištu predao teret stivadoru. Stivador je brođaru protestirao za manjak. Teret je neko vrijeme bio uskladišten kod stivadora, nakon čega je bio predan primaocu.

Stivador je prilikom predaje tereta izdao primaocu potvrdu da je od broda primio manje tereta nego što bi morao primiti na temelju teretnice.

Primalac tuži za naknadu štete brodara i stivadora. Brodar je iznio prigovor zastare, jer je tužba podnesena nakon izmaka godine dana od dana kad je on predao teret stivadoru. Tužitelj je tvrdio da zastara nije nastupila, jer se njen tok počinje računati od dana kad je primalac primio od stivadora potvrdu o manjku robe. Apelacioni sud riješio je u korist primaoca.

Kasacioni sud stao je na stajalište da zastara počinje teći od dana kad je teret predan stivadoru, a ne od momenta od kojega je stivador predao odnosnu potvrdu primaocu, te je brodara oslobodio dužnosti naknade štete i predmet vratio apelacionom sudu na ponovno raspravljanje.

/DMF 1962, str.97-99/

B.J.

APELACIONI SUD, Paris

Presuda od 2.III 1956.

Abed frères c/a Sté d'exploitation  
des Huileries du Nord /S.H.E.N./

Kupoprodaja CIF - Paušalna cijena - Smanjenje vozarine koje je postigao prodavalac - Zaključiva dobit istog

Trgovački sud Seine stao je presudom od 24.III 1954. u jednom sporu na stajalište da se kod kupoprodaje CIF kupac ograničava na to da nadoknadi prodavaocu troškove osiguranja i vozarine, koje je prodavalac platio za njegov račun, pa prema tome svako povećanje ili sniženje ovih troškova mora biti ili u korist kupca, ili on iste mora snositi. Zbog toga je bio odbijen zahtjev tužitelja Abed frères da mu S.H.E.N. naknadno plati iznos od 302.774 F u ime naknadnog sniženja vozarine.

Na temelju žalbe tužitelja, Apelacioni sud u Parizu preinačio je presudu i osudio tuženika S.H.E.N. da plati utuženi iznos u cijelosti s kamatama i troškovima spora sa slijedećim obrazloženjem:

Kupoprodaja CIF je čista i jednostavna kupoprodaja robe, dobava koja se vrši u ukrcanoj luci, i kod koje se prodavalac obavezuje da za račun kupca osigura pošiljku, i policom osiguranja pokrije rizik plovidbe. Ona može biti izvršena, ili ne, uz paušalnu cijenu robe, prema uvjetima prodaje i izražene namjere stranaka.